

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ NA TÝDEN

07. 09. 2026 - 13. 09. 2026

motto týdne:

„Kdo nechce pracovat, ať nejí.“

PONDĚLÍ 07. 09. sv. Melichara Grodeckého, kněze a mučedníka

1 Kor 5,1-8; Žl 5,5-6.7.12 Komentář: **Lk 6,6-11**

Dávali pozor, aby ho mohli obžalovat. Znamení pro nás: nekritizujeme ty, kteří jsou úspěšní?

ÚTERÝ 08. 09. Svátek Narození Panny Marie

Mich 5,1-4a; Žl 13 (12), 6ab.6cd Komentář: **Mt 1,1-16.18-23**

Josefova odvaha a láska k Marii vytvořily zázemí pro přijetí Božího Syna do lidské rodiny. Budu dnes zvláště myslet na rodiny, které trápí těžkosti...

STŘEDA 09. 09. sv. Petra Klavera, kněze

1 Kor 7,25-31; Žl 45,11-12.14-15.16-17 Komentář: **Lk 6,20-26**

Recept na štěstí: prostota, touha po spravedlnosti, být znamením pro druhé! Obdarovaný je totiž šťastný. Jinak Ježíše nepochopím.

ČTVRTEK 10. 09. bl. Karla Spinoly, kněze a mučedníka

1 Kor 8,1b-7.10-13 ; Žl 139,1-3.13-14ab.23-24 Komentář: **Lk 6,27-38**

Popsané skutky jsou obrazem Boha. Budu se snažit podle nich jednat. Jsem přece stvořen k jeho obrazu.

PÁTEK 11. 09. sv. Felix a Reguly, mučedníci

1 Kor 9,16-19.22b-27; Žl 84,3.4.5-6a+8a.12 Komentář: **Lk 6,39-42**

Přirovnání ke sportovní disciplíně mě může povzbudit. S tím rozdílem, že na „stupních vítězů“ bude víc místa.

SOBOTA 12. 09. Jména Panny Marie

Lk 6,43-49; Žl 116B,12-13.17-18 Komentář: **1 Kor 10,14-22**

Eucharistická hostina je obrazem jednoty Kristovy církve. Jsem si toho vědom? Nepreferuji obřady a postoje, které k jednotě nepřispívají?

24. neděle v mezidobí - Cyklus A - 13. 09. 2026

Pokoj srdce – kdo by ho nechtěl? Je to Boží dar, kterému je třeba připravovat ve vlastním nitru místo. Nejen lítostí nad hříchy, ale také důvěrou v Boha, která musí znovu a znovu přemáhat mou nedůvěru a mé obavy. A také vnitřním tichem, ve kterém člověk přestane naslouchat jen sám sobě a může také vnímat Boha. I krátká chvíle tiché otevřenosti před Bohem má velkou cenu, bylo by škoda ji promarnit.

1. ČTENÍ

V tomto textu se nejen překonává zákon odplaty „oko za oko“ (Lev 24,19-20), ale také předjímá modlitba „Otče náš“ („odpusť nám, jako i my odpouštíme“). Tato nauka se opírá o přesvědčení, že všichni potřebujeme milosrdenství:

„Blaze milosrdným, protože Bůh bude vůči nim milosrdný“ (Mt 5,7)

Sir 27,33-28,9 (řec. 27,30-28,7)

Pomsta a hněv, i to jsou ohavnosti, jen hříšný člověk je chová v srdci. Kdo se mstí, zakusí pomstu Pána, on jeho hříchy uchová v paměti. Odpusť křivdu svému bližnímu, a pak i tvé hříchy budou odpuštěny, když budeš prosit. Člověk uchovává hněv proti druhému, ale od Pána hledá uzdravení? S člověkem sobě rovným nemá slitování, ale za své hříchy prosí? Živí pomstu, ač je sám jen člověk; kdo se smiluje nad jeho hříchy? Vzpomeň na konec a přestaň nenávidět, (vzpomeň) na hnilobu a smrt a dbej přikázání! Vzpomeň na přikázání a přestaň nevražít na bližního, (vzpomeň) na smlouvu s Nejvyšším a odpusť vinu!

ŽALM 103,1-2.3-4.9-10.11-12

Laskavost a odpuštění nám dávají šanci začít znova. Zkusme i my druhým odpouštět a neopomíjet dobro, které dostáváme.

Odpověď: Hospodin je milosrdný a milostivý, shovívavý a nadmíru dobrotivý.

Veleb, duše má, Hospodina,
vše, co je ve mně, veleb jeho svaté jméno!

Veleb, duše má, Hospodina,
a nezapomeň na žádné z jeho dobrodiní!

On odpouští všechny tvé viny,
on léčí všechny tvé neduhy.
On vykupuje tvůj život ze záhuby,
on tě věncí láskou a slitováním.

Nechce se přit ustavičně
ani se hněvat navěky.
Nejedná s námi podle našich hříchů
ani podle našich vin nám neodplácí.

Jak vysoko je nebe nad zemí,
tak je velká jeho láska k těm, kdo se ho bojí.
Jak vzdálen je východ od západu,
tak vzdaluje od nás naše nepravosti.

2. ČTENÍ

I v římském společenství byly napjaté vztahy mezi různými skupinami věřících: „slabých“ (ve víře) a „silných“. Pavel řeší tuto ožehavou situaci tím, že poukazuje na to, co všechny spojuje: na Krista. Pro Krista jak „slabí“, tak „silní“ žijí a snaží se žít. Toto vědomí nám pomůže se přenést přes různost projevů víry a zbožnosti.

Řím 14,7-9

Bratři! Žádný z nás nežije sám sobě ani neumírá sám sobě. Neboť žijeme-li, žijeme pro Pána, umíráme-li, umíráme pro Pána. Ať tedy žijeme nebo umíráme,

patříme Pánu. Vždyť právě proto Kristus umřel a vstal k životu, aby se stal Pánem nad mrtvými i nad živými.

EVANGELIUM

Toto podobenství je snad nejkrásnějším výkladem páté prosby modlitby Páně („odpusť nám, jako i my odpouštíme“). Několik desítek bilionů korun na jedné straně a 50.000 korun na straně druhé. To první je náš dluh vůči Bohu, to druhé dluh „druhých“ vůči nám. A to mluví za vše.

Mt 18,21-35

Petr přistoupil k Ježíšovi a zeptal se: „Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když se proti mně prohřeší? Nejvíc sedmkrát?“ Ježíš mu odpověděl: „Neříkám ti nejvíc sedmkrát, ale (třeba) sedmasedmdesátkrát. Nebeské království se podobá králi, který chtěl provést vyúčtování se svými služebníky. A když s vyúčtováním začal, přivedli mu jednoho dlužníka, u kterého měl deset tisíc hřiven. Protože (dlužník) neměl čím zaplatit, pán rozkázal prodat ho i se ženou a dětmi a se vším, co měl, a tím zaplatit. Tu mu ten služebník padl k nohám a na kolenou prosil: ‘Měj se mnou strpení, a všechno ti zaplatím.’

A pán se nad tím služebníkem smíloval, propustil ho a dluh mu odpustil. Sotva však ten služebník vyšel, potkal se s jedním ze svých druhů ve službě, který mu byl dlužen sto denárů. Začal ho škrtit a křičel: ‘Zaplat’, co jsi dlužen!’ Jeho druh padl před ním na kolena a prosil ho: ‘Měj se mnou strpení, a zaplatím ti to.’

On však nechtěl, ale šel a dal ho zavřít do vězení, dokud dluh nezaplatí. Když jeho druhové ve službě viděli, co se stalo, velmi se zarmoutili. Šli a pověděli to všechno svému pánovi. Tu si ho pán zavolal a řekl mu: ‘Služebníku ničemný! Celý dluh jsem ti odpustil, protože jsi mě prosil. Neměl ses tedy i ty smílovat nad svým druhem, jako jsem se smíloval já nad tebou?’ A jeho pán se rozhněval a dal ho mučitelům, dokud by nezaplatil celý dluh. Tak bude jednat s vámi i můj nebeský Otec, jestliže každý svému bratru ze srdce neodpustíte.“

K ZAMYŠLENÍ

Odpustit, ale nezapomenout? Palčivý problém usnadní vědomí, že i my sami děláme chyby a jiní odpouští nám. Na křivdu možná nezapomeneme, ale můžeme opustit sebelítost, touhu po pomstě i tvrdý odsudek. Když druhým přejeme dobro, zlo nad námi ztrácí moc a Bůh vítězí v našem nitru. Takové kroky se těžko realizují a je třeba si je vyprosít v modlitbě. Pokud nelze cestu k odpuštění ujít naráz, stačí se na ni vydat a být vděčný za každý malý krok vpřed. Vytrvalost nás dovede daleko.

POŘAD BOHOSLUŽEB: 06. 09. 2026 - 13. 09. 2026

Římskokatolická farnost Brodek u Prostějova, 798 07, Císařská 36,

e-mail: fabrodekupv@ado.cz, Farář: **P. Petr Wnuk**, tel.: **588 882 136** nebo **608 261 223**

Farní kostel POVÝŠENÍ SVATÉHO KŘÍŽE a kaple PANNY MARIE NANEBEVZATÉ v Dobrochově.

Římskokatolická farnost Otaslavice, e-mail: faotaslavice@ado.cz,

Farní kostel SVATÉHO ARCHANDĚLA MICHAELA a obecní kaple SV. FLORIÁNA ve Vincencově.

Římskokatolická farnost Želeč u Prostějova, Želeč 19, (Pošta: Brodek u Prostějova),

e-mail: fazelecupv@ado.cz, Far. kostel SVATÉHO BARTOLOMĚJE.

D E N	S L A V N O S T	M Í S T O	Č A S	B O H O S L U Ž B Y
Sobota 5.9.2026	Sv. Terezie z Kalkaty, panny	Vincencov	17,00h.	Na místní úmysl v pořadí
Neděle 6.9.2026	23. neděle v mezidobí	Brodek	7,30h.	Za + Antonína Sedláře s prosbou o požehnání pro celou živou rodinu (děkovná za úrodu)
		Želeč	9,00h.	Za Ludmilu Hanákovou, Viktorii a Viléma Neumanovi, syna Petra a celou rodinu
		Otaslavice	10,30h.	Za farníky
Pondělí 7.9.2026		Brodek	16,10h.	Na úmysl dárce
Úterý 8.9.2026	Svátek Narození Panny Marie			
Středa 9.9.2026		Brodek	16,10h.	Ke cti sv. Josefa
Čtvrtek 10.9.2026		Otaslavice	8,00h.	Ke cti Neposkvrněného Srdce Panny Marie
Pátek 11.9.2026	Výroční den úmrtí služeb- nice Boží Anny M. Zelíkové	Želeč	18,00h.	Ke cti Jména Panny Marie
Sobota 12.9.2026	Jména Panny Marie	Vincencov	17,00h.	Na místní úmysl v pořadí
Neděle 13.9.2026	24. neděle v mezidobí	Brodek	7,30h.	Za Annu a Františka Procházkovy, dceru, syna, vnučku, sourozence a rodiče, za Barboru a Jana Bombíka, syna, rodiče a sourozence
		Želeč	9,00h.	Za farníky
		Otaslavice	10,30h.	Za bratra, rodiče Vojtkovy a duše v očistci

V Brodku se zpovídá 1/2 hodiny před každou mší svatou, v Otaslavicích a Želči 1/2 hodiny přede mší svatou ve všední den a asi ¼ hodiny přede mší svatou v neděli.